λίαν Κωνσαντῖνον τὸν Καραπάνον. Γεώργιος Σταμ[illegible]έλος Σκλαμπάνης, διδάσκων ἐν *Λευκάδι* (1819) [1]. Νικόλαος Μαυρομμάτης, Ἀκαρνὰν, Ἀθανάσιος Μάνος ἐκ Πρεβέζης, ἔνθα διαρκῶς ἐδίδασκε μέχρι τοῦ 1834. Βενέδικτος Μαυρογιάννης, Πάργιος, πολυετῶς σχολαρχῶν ἐν *Πάτραις* μέχρι τοῦ 1821. Βενιαμὶν μοναχὸς Πελοποννήσιος, διδάσκων ἐν *Μιστρᾷ* (Σπάρτῃ) μέχρι τοῦ 1824. Ἀλέξιος Ζιμουράκης, διδάξας πρῶτον ἐν *Πάτραις* εἶτα ἐν *Καλαβρύτοις* μέχρι τοῦ 1821. Βενέδικτος ὁ ἐκ Λάμαρης, διδάσκων ἐν Κωνσταντινουπόλει μέχρι τοῦ 1828. Ἰωάννης Παλαμᾶς, υἱὸς τοῦ Παναγιώτου πρωτότοκος, διδάξας ἐν Ἀθήναις πρὸ τοῦ 1808, εἶτα ἐν Κωνσαντινουπόλει μέχρι τοῦ 1812, αὖθις ἐν *Ἀθήναις* μέχρι τοῦ 1821, ἐκεῖθεν δὲ ἐν *Ὀδησσῷ* μέχρι τοῦ 1828. Ἐκ δὲ τῶν μαθητῶν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἐπισημότεροι ἐγένοντο οἱ ἑξῆς: Ἀναστάσιος Μπεκιάρης ἐκ Μεσολογγίου, διδάξας ἐν Καλαῤῥύταις ἀπὸ τοῦ 1808—1812. Εὐστάθιος Καλογερᾶς, διδάσκαλος ἐν Ἰωαννίνοις (1813—1821) τοῦ τελευταίου υἱοῦ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ Σαλὴχ Πασᾶ. Δημήτριος Καψάλης, σύγχρονος, διδάσκαλος τοῦ Ἰσμαὴλ, υἱοῦ τοῦ Βελῆ Πασᾶ. Τριαντάφυλλος Σποντῆς, γλωσσομαθὴς καὶ ἄριστος ἑλληνιστὴς, διδάσκαλος. Παντολέων Βάλβης ἱερεὺς, διδάσκαλος ἐν Κωνσταντινουπόλει (1813—1821). Χρῆστος Μπουκαούρης, ὡσαύτως. Ἰωάννης Δημητρίου διδάσκαλος (1813—1821) ἐν τῇ πατρίδι του Αἰτωλικῷ. Κωνσταντῖνος Κοκκινομμάτης σύγχρονος, διδάσκαλος αὐτόθι. Κωνσταντῖνος Μανίκας, διδάσκαλος ἐν Πάτραις μέχρι τοῦ 1817, Ζαφείρης Βάλβης, ἀνεψιὸς τοῦ Παντολέοντος, ὑπουργὸς χρηματίσας ἐν Ἑλλάδι. Ἰωάννης Τρικούπης [2], Σπυρίδων Τρικούπης, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, γνωστότατος τῆς Αἰτωλίοις βλαστὸς, ὁ τῆς ἀρίστης ἱστορίας τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως συγγραφεὺς, Χριστόδουλος ὁ Ἀκαρνὰν [3] καὶ ἕτεροι μαρτυροῦσι τὴν μεγίστην ἐν Μεσολογγίῳ διανοητικὴν κίνησιν [4], ὅπου καὶ τυπογραφεῖον συνέστη ἐν μέσῳ ταραχῶν τῷ 1824 [5].

(1) Βρετοῦ Β', ἀρ. 667.
(2) Βρετοῦ Β', 340.
(3) Βρετοῦ Β', 80 349.
(4) Πανδ, ΙΖ', 380—381.
(5) Encyclopédie F. Didot. Τόμ. ΚΣΤ'. σελ. 708 Σ. 'Αρ. 'Εκ Λεβαδείας